

Marina Hudolin

VRIJEME IZMEĐU

Vrijeme između trudova: 6 minuta

Nije trebalo biti ovako... Razumiješ? Uopće te nisam željela. Samo si se stvorio, niotkud, u trenutku nepažnje. Okej, u nekom od trenutaka nepažnje. Šta sad hoćeš da ti kažem? Prije ili kasnije ionako ćeš otkriti da ti majčica baš i nije bogznašto. Da, ne znam tko je tvoj tata. U to davno vrijeme „prije“, puno sam previše pila i puno se previše jebala i s poznatim i s nepoznatim muškarcima. Ali ipak. Nije fer da mi se ovako osvećuješ. Sad, nakon svega... Sad, kad sam te počela doživljavati kao stvarno biće, kao nešto moje, sve moje. Kad sam počela iščekivati da tvoja nožica izobliči moj trbuh pravim nogometnim udarcem. Moj mali *Alienu*... nemoj mi sada sve to oduzeti.

Do termina: 237 dana

Tako sam umorna! Okej, možda je prava riječ mamurna. Očito starim - još donedavno sam mogla izdržati i nekoliko ovakvih noći zaredom, a sada... Mislim da će mi biti zlo.

Do termina: 234 dana

U zadnja 3 dana rigala sam valjda 20 puta. Nešto ne valja, ali još ne znam da si to ti. O, saznat ću dovoljno brzo. Moja doktorica odmah će posumnjati, dobit ću za hrvatsko zdravstvo, ekspresno brzi termin za pregled, i ubrzo ću zuriti u mrlju sačinjenu od 50 nijansi sive. - Vidite? Ovo tu je takozvana gestacijska vrećica, a ovaj mali graškić unutra, to je Vaša beba! Nijanse sive preliju se u crnilo i povratim ginekologu po rukama.

Do termina: 232 dana

Zahvaljujući sestri, znam na što bih trebala pripaziti. Znam što bih trebala jesti, koje vitamine bih trebala uzimati, što bih trebala piti. I da ne bih smjela piti. Svejedno, što god da stavim u usta, u najboljem slučaju završi u školjci. U najgorem... pa, ne moramo o tome. Stan mi smrdi po ustajaloj bljuvotini, krevet mi smrdi po ustajaloj bljuvotini, ja smrdim po ustajaloj bljuvotini. Baš ti hvala, mrljice. Znam da znaš o čemu razmišljam. U ovoj fazi, ti si samo bolest. Još uvijek se mogu oporaviti od tebe. Samo moram naći pravi lijek.

Do termina: 226 dana

Još uvijek imam izbor. Samo da znaš.

Do termina: 218 dana

Google kaže da si težak kao kocka šećera i da ti negdje sada nestaje rep. Ipak, i bez repa ostaješ zvjerčica koja mi uporno gricka utrobu. Danas u želucu ne mogu zadržati ni gutljaj vode. Znam, trebala bih na infuziju, ali nekako si mislim, samo ako ostanem na miru, ako se dovoljno dugo ne pomaknem, 5 grama će postati 4, pa 3, pa na kraju čista nula. Šećer će se otopiti u kapljici znoja. Pa što ako pritom i sama nestanem.

Do termina: 216 dana

Čestitam! Sada si malena šljiva! E pa šljivice, i dalje te ne volim. Još si dovoljno malena i mekana i krhka da te mogu zgnječiti u šaci ako poželim.

Do termina: 199 dana

Ginić mi ponovno pokazuje tvoj portret. Gadi mi se pužasta sluz koju mi je razmazao po trbuhu, cijedi se po rubu mojih gaćica. Ti si i dalje samo bezlična sivkasta sjena na TV ekranu, uvjerena sam da uopće ne postojiš. To je neka izraslina. Cista. Rak. Zloćudni, očito.

Do termina: 194 dana

Pitam Google, i saznam da sada počinješ sisati palac (baš si balavac!) i da ti rastu nokti (kao da ne znam - koristiš svaku priliku da me izgrebeš iznutra, podsjećajući me na svoje postojanje). Ne mogu prestati misliti na tebe. Na to kako sam propustila svoju priliku. Mom ginekologu nije ni pala na pamet mogućnost da te ne želim. Bio je sretan kao da je on tvoj otac (nije - barem sam u to sigurna)! Svejedno, mogla sam nešto napraviti. Nešto stvarno i definitivno i nepopravljivo. Neki rez, ako znaš što hoću reći. A sad? Sad mi preostaju samo mješavine trava od plemenskog vrača, bacanje niz stube, izraubana vješalica i drugi romani iz prošlog vijeka.

Do termina: 186 dana

„Hormoni u krvi trudnice stabilni su i mučnine pomalo prestaju. Smanjuje se osjećaj razdražljivosti i tjeskobe. Mogućnost spontanog pobačaja puno je manja.“ Hvala, internet. Ova trudnica bljuje tri do četiri puta dnevno i moli krunicu da ova situacija nestane božanskom providnošću. Razdražljivost, tjeskoba? Ma ne, samo mi se čini.

Do termina: 145 dana

Čini li mi se ili vrijeme puno brže prolazi? Sada si mango i pokušavaš izrasti u bananu. Ja se i dalje osjećam mamurno. Kako možeš rasti kada ja mic po mic nestajem?

Do termina: 101 dan

Ležim na kupaonskom podu, s obrazom naslonjenim na hladne pločice. Zašto mi to radiš? 9 je sati navečer, „jutarnje“ su mučnine već odavno trebale prestati, a ti uporno i dalje izjedaš moje unutarnje organe. Koncentriram se na udah-izdah-udaaaah dok gorim iznutra. Zamišljam da si gvalja alkoholne opijenosti i da ću te do jutra uspjeti izbaciti iz sebe. Ujutro se budim, ukočena, a moj mali parazit još je uvijek tu. *Alive and kicking.*

Do termina: 53 dana

Hej. Znam da me čuješ, sivenjo.

Do termina: 38 dana

Google kaže da su to Braxton Hicksove kontrakcije. Lažni trudovi. Zar ne, mrljice?

Mrljice?

O, ne.

Vrijeme između trudova: 3 minute

Uhhhh, okej, mali, jasno mi je da se ljutiš. Ali hajmo se nešto dogovoriti. Sada je vrijeme da mi oprostiš, da se umiriš, da spavaš dok još malo ne porasteš. A ja ti obećavam: kad se za par godina počneš bacati po podu u dućanu, kupit ću ti sve što poželiš; kad budeš vrištao nad tanjurom, neću te tjerati da pojedeš brokulu; kad budeš tinejdžer, budi buntovan koliko te volja - to je pravo vrijeme za divljanje! A sad, sad popusti, zaustavi sve ovo, daj mi još malo vremena. Molim te, maleni. Ha?

Vrijeme između trudova: 0

Molim te, nemoj umrijeti, molim te nemoj umrijeti, molim te nemoj umrijeti.

Vrijeme dok nisi zaplakao: vječnost